

ЛЬВІВСЬКИЙ ТОРГОВЕЛЬНО- ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ — найстаріший торговельно-економічний вищий навчальний заклад України. Веде свою історію від 3-клас. Реал. школи з торг. відділ., що була відкрита 1817 у Львові (перший дир. — П.-А. Уле). 1825 її перетворено на 2-класну школу заг. підготовки, до якої 1835 додано торг. відділ., а школі надано статус Цісар.-королів. реал.-торг. академії. Постановою цісаря Фердинанда I від 24 січня 1843 дозволено відкрити у її складі торг. і тех. відділ., а при потребі — й рільниче. Відтоді Академія складалася з 2-річ. реал. школи, 2-річ. тех. та 1-річ. торг. відділ. (дир. — Я. Рейтер). Від 1844 — Цісар.-королів. тех. академія, яку очолив Ф. Шіндлер. Водночас магістрат Львова та Галиц. крайовий сейм 1841 внесли на розгляд австр. уряду клопотання про заснування окремої держ. торг. академії, поновлене 1844. Проте ця ініціатива у силу різних причин, зокрема й політ., тоді не отримала підтримки. Торг. предмети в Академії викладали Ф. Туна, П. Страссер, Є. Курцбауер, Ф. Мознік, О. Рейзінгер (дир. від 1851), С. Кожма, Ф. Стейглер. 1853 торг. відділ. реорганізовано у 2-річну торг. середню школу — єдиний на той час навч. заклад у Галичині, що готував фахівців із комерц. справи. 1871 Академія отримала статус ВНЗу і перейшла з ним. на польс. мову навчання. 1875 торг. відділ. закрито. Рада Львова і Торг.-пром. палата розгорнули бурхливу діяльність зі збору пожертвувань на організацію самост. навч. торг. закладу. 1888 засн. фонд створення Львів. торг. академії. 1899 міністр віросповідань та освіти видав постанову, а цісар Австро-Угорщини прийняв її до відома, згідно з якою проголошувалося утворення Вищої торг. школи у Львові (ректором признач. А. Павловського). 1902 вона отримала статус Торг. академії та офіц. визнання як осн. освіт. осередку в Галичині з підготовки висококваліфіков. фахівців у сфері торгівлі. Серед викл. — В. Залозецький, Е. Ромер, І. Огоновський, М. Шоеннет (ректор від 1917), П. Постел, П. Цюмпа, Я. Гординський, С. Павловський. 1922 Торг. академію реорганізовано у Вищу школу закордон. торгівлі, ректором якої знову признач. А. Павловського. На цій посаді 1930 його замінив О. Долинський, 1931 — К. Цисельський, 1932 — Г. Коровіч. 1938 Вища школа закордон. торгівлі отримала статус академії, 1939 ректором обрано С. Рузевича. У період між світ. війнами в Академії працювали відомі науковці О. Долинський, О. Домбровський, Ч. Ірвіне, Ф. Томанек, А. Ціргоффер, Т. Сейферт, Ю. Чижевський, А. Верещинський, К. Ігнатович, Стефан Гурняк, Станіслав Рузевич, М.-С.

Агабейзаде. Зі встановленням на тер. Зх. України рад. влади у листопаді 1939 на базі Академії закордон. торгівлі створ. Львів. інститут рад. торгівлі. До поч. нім.-рад. війни у ньому викладали відомі науковці та громад. діячі В. Кучер, П. Франко, В. Калинович, Г. Микитей та ін. 1944 Інститут поновив роботу, 1947 його об'єднано із переведеним 1944 із Харкова Укр. інститутом рад. кооп. торгівлі у Львів. торг.-екоп. інститут. 1948 тут навч. майже 2 тис. студентів, серед викл. — О. Степанів, О. Тисовський, В. Геринович, В. Огоновський, Ф. Срібний, І. Карпинець. 1953 ВНЗ підпорядк. Центроспілці СРСР, ректором признач. С. Сіденка, який керував ним понад 20 р. Усі дисципліни викладали російською мовою, значну частину випускників відправляли на роботу в сх. обл. УРСР, а також в ін. респ. СРСР. 1974 Інститут очолив К. Пирожак, від 1977 у ньому навч. студенти з Польщі, Угорщини, Чехословаччини, Болгарії, НДР, В'єтнаму а згодом — із багатьох країн Азії, Африки та Лат. Америки. 1994 ВНЗ повернув собі статус Академії. 2007 конф. Академії вперше у післявоєн. історії шляхом демократ. виборів обрала нового ректора — І. Копича. Від 2016 — сучасна назва. Нині у структурі функціонують Інститути: економіки та фінансів, післядиплом. освіти, навч.-наук. інформ.; факультети: міжнар. екон. відносин, товарозн.-комерц., юрид., заоч.; Укр. інститут проектування комп'ютер. систем оброблення інформації у спожив. кооперації «Укоопінформпроект», Наук.-вироб. фірма «Львівакадемаудит», Н.-д. лаб. екон. оцінки, Бізнес-центр «Інтерекономіка». Працюють 343 викл., зокрема 2 академік, 36 д-рів н., проф., 195 канд. н., доц. Серед відомих науковців — В. Апопій, Г. Башнянин, С. Гелей, Ю. Дайновський, Б. Мізюк, Б. Семак, І. Сирохман, В. Шевчук. Від 1998 виходять «Вісник Львівського торговельно-економічного університету», наук. зб. «Торгівля, кооперація і підприємництво», «Українська кооперація: історичні та соціально-економічні аспекти». Ректор — П. Куцик (від 2014).

Рекомендована література

1. A. Pawłowski. Państwowa Szkoła handlowa we Lwowie. Rys historyczny // Sprawozdanie dyrekcji c. k. państwowej Wyższej Szkoły handlowej we Lwowie za rok szkolny 1899/1900 r. 1901;
2. Гелей С. Львівська комерційна: Нарис історії. 2008 (обидві – Львів).

С. Д. Гелей

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Львівський торговельно-економічний університет / С. Д. Гелей // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2017. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-59680>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).